

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki **E. Ç.**

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. YASİN DIVRAK- 28614 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Sadece insan-i yardım yüklenerek Filistin’li kardeşlerimize bir nebze de olsa yardım edebilmek için yola çıktık. İnsan-i yardım taşıdığımızı ve üzerimizde tek bir çakının bile olmadığını hemen hemen her konuşmasında dile getirildi. Limandan geçerkende çantalarımız ve üstümüz aranıp gizlice keskin alet sokulma ihtimali bile ortadan kaldırıldı. Zaten hiç kimsenin böyle bir isteğide yoktu. Bu denli ağır bir saldırıya maruz kalacağımızı hiç birimiz düşünemedik elbette. Uluslar arası sularda ilerlerken birden haber geldi israil savaş gemileri yaklaşıyorlar diye. O akşam biz kadınları en alt katta tutup zarar gelmesini engellemeye çalıştılar.hepimiz can yeleklerimizi giydik. Aramızdan sadece birkaç kişi canlı yayın için yukarıya çıktı. Onlarda arada bir gelip bizi bilgilendirdiler. İnternet ve uydu bağlantılarımızı kesmeye çalıştıklarını hatta gemiye çıkmak istediklerini duyduk. Akşam üstü başlayan bu hal yaklaşık gece saat 2’ye kadar devam etti. Sonra uzaklaştılar. 31/05/2010 tarihinde saat 4:30 civarında bir ses bombasıyla sirkelendik. Ben sağlık ekibinde görevliydim. Hemen yukarıya çıktım. Yanlışlıkla saldırının olduğu güvertenin alt katına çıktım. Silah ve bahırışma seslerini duydum. Sağlık görevlisi arkadaşlardan kimseyi göremeyince aşşağıya indim.orta kattaki salona alınmıştı yaralılar. Ortalık kan gölüne dönmüştü. 30’a yakın yaralı vardı. Ortada yatan ve akciğerlerinden kurşun yemiş bir yaralı vardı. Oksijen tüpü takılı olmasına rağmen nefes almakta çok zorlanıyor hatta alamıyordu. Tamamen öldürmek amaçlı ve yukarıdan yada karşıdan çok yakından ateş edilmişti. Kanamaları çoktu. Bizde kanamalarını durdurmak için elimizde bulunan gazlı bez ve sargı bezleriyle müdahale ediyorduk. Ben sağlık geçmişim olmadığından koldan ve bacadan yara almış yada kurşun başından yada omuzundan sıyrılmış olanlara müdahale ettim. Kolundan bacağından kurşun girmiş çıkmış olanlar, kırık olanlar hatta neredeyse bacağı kopmak üzere olanlarda vardı. Özellikle göğüs ve karın boşluğundan yaralanmış olanların çok kanamaları va ağrıları vardı. Sonra bir anons duyduk “israil askerleri gemiyi ele geçirdiler. Ölümüz ve yaralımız çok o yüzden teslim oluyoruz. Sakince ve yavaş yavaş teslim olun arkadaşlar” diye. Herkes orta kattaki salonda toplanmaya başladı. Ben revirden en son çıkanların arasındaydım. Ben gittiğimde herkez salonda oturmuş bekliyordu. İsrail askerleri güvertedelerdi ama camların arkasından silahlarının lazer ışıkları tek tek herkezin alınlarında dolaşıyordu. Hepimiz toplanmıştık ve yanımızda 4 tane ölümüz vardı. Diğer öldürülenler hiç yukarıdan aşşağıya inememişlerdi. Kanamaları olan ağır yaralılarımızı onlara vermek için çok mücadele verdik. İsrail askerlerini hemen teslim etmemize rağmen yaralılarımızı almak istemiyor adeta kanamadan ölmelerini sağlamak istiyolardı. Zaten yaralıları götürürkende çok kötü muamele ettiklerine hepimiz şahitlik ettik. Sonra bizi tek tek alt güverteye çıkarttılar. Silahların ortasından hatta onlara çarpmak suretiyle geçiyorduk aralarından. Yanlışlıkla ikinci kişi kalksın hemen bütün silahlar ona çevriliyor ve bağırıyor ve başlıyorlardı. Alt güvertede ayrıntılı

bir şekilde üstümüzü aradılar. Sonra ellerimizi kelepçeleyip üst güverteye çıkardılar. Bazı askerler kadınların ellerini açtılar. Güvertenin en ucunda bir yer gösterdiler bende oturdum. Sonra ellerini arkadan çok sıkı bir şekilde kelepçeledikleri erkekleri önümüzde diz çöktürdüler. O sırada saat 9:30'du. Sonra helikopter 3 metreye kadar bize yaklaşarak eziyet etmeye başladılar. Helikopterin rüzgarından güvertedeki sandalyeler, pankartlar hasırlar havada uçuşuyordu. Hatta kopan pankartlardan birinin sopası hemen altında oturan birinin yüzüne çarptı ve gözü kanamaya başladı. Onu bile içeriye göndermek istemediler. Doktor zorla müdahale etti. Helikopterin rüzgarı denizin suyunu olduğu gibi üstümüze boca etti. Ben en uçda olduğumdan denize girmiş gibi sırsıklam olmuştum ve rüzgardan titremeye başladık. Bu eziyet tam olarak bilemiyorum ama saatlerce devam etti. Arada bir helikopter uzaklaşıyortam deri bir nefes alıyordukki hemen geri geliyordu. Saatler sonra helikopter gitti ama güneş çıktı. Bu seferde yanmaya başladık. Sonra hepimizi salona aldılar havalandırmayı çalıştımadılar neredeyse zor nefes alıyorduk. Bu işkenceler israile ulaşınca kadar devam etti. Aşdod limanına geldiğimizde bizi sırayla indirip önce dişimizden ayak tırnaklarımıza, saç diplerimize kadar aradılar. Hatta o kadar ki dişimdeki dolguyu bile zorladılar. Sorguda dinimizle ve özellikle türklüğümüzle çok ilgikendiler. Bana ilk sorulan soru Türk'müsün? İkinciside müslüman'mısınız? oldu. Sonrada etrafındakilere bakın bakın bu kız müslümanmış diyerek dinimle alay etti. Saçma sapan sorular ve defalarca aranmak, oradan oraya boş boş dolaştırılmak, hapishane arabasında havalandırma açılmadan nefes alamayacağımız şekilde hareket etmeden saatlerce bekletilmek suretiyle saldırıdan tam 24 saat sonra yine sabaha karşı saat 04:00 civarlarında hapishaneye getirildik. Hapishanede geçen 2 günün sonunda yine aranarak, hapishane arabalarında saatlerce bekletilerek havaalanına getirildik. Saat 12:30 da ucağa bindik ve tam 12 saat uçakta bekletildik. Biz uçakta beklerken israil askerleri uçağın merdiv align=centerenlerinde hatıra fotoğrafı çektiriyorlar ve havaalanında arkadaşlarımızı tartaklayıp yara almalarını sağlıyorlardı. Uçakda da o yaralılara müdahale edildi. Yani son ana kadar bize eziyet etmek için ellerinden geleni yaptılar.Benim cep telefonum İsrail askerleri tarafından alındı ve geri verilmedi. Dedi.

Hazır olan vekilden soruldu.:İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. Dedi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
19/08/2010